

beskyttelse, de har krav på efter direktivet, bør supplerende lovgivning komme på tale.

I den sammenhæng er det klart, at hvis arbejdsmarkedets parter selv tilkendegiver, at lovgivning er nødvendig, er det efter regeringens opfattelse et væsentligt argument for en sådan lovgivning.

Jette Gottlieb (EL):

Betyder det, at såfremt der ikke skabes lovgivning om spørgsmålet, skal en aftaleimplementering godkendes i Kommissionen?

Anne Baastrup (SF):

Skal man forstå spørgsmålet om en generel bemyndigelseslov på en sådan måde, at der så vil være tale om et ergo omnis-princip, oversat til almindeligt dansk, at der så vil være tale om obligatoriske overenskomster, der gælder for alle eller vil være bindende for en sektor?

Og skal jeg forstå ministeren sådan, at ministeren ikke agter at komme med en generel bemyndigelseslov a la det forslag, som LO og DA tilsyneladende er kommet frem til i deres udkast til en aftale?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne svare meget kort, og det vil jeg, fordi jeg ikke synes, det er en særlig god idé i en situation, hvor arbejdsmarkedets parter faktisk er i fuld gang med at forhandle specielt om arbejdstidsspørgsmålet, da at tilkendegive, på hvilken måde regeringen efterfølgende vil reagere, hvis, når eller hvad der nu sker, og om det går i den ene eller den anden retning.

Jeg vil faktisk sige, at det er et noget hypotetisk spørgsmål i den nuværende situation, hvor parterne sidder og forhandler, og derfor vil jeg indskrænke mit svar til dette.

Jette Gottlieb (EL):

Nu fik jeg ikke svar på mit spørgsmål om godkendelse i Kommissionen, men jeg vil supplerende spørge, om det betyder, at kun såfremt aftaleimplementering får et positivt forløb, vil ministeren opfatte det sådan, at sagen er klar, men såfremt der bliver afvisning af at implementere, så vil ministeren straks gribe ind. Er det det klare svar på spørgsmålet?

Anne Baastrup (SF):

Det er spørgsmålet om dækningsgraden. Hvor meget mener ministeren at en eventuel aftaleimplementering skal være dækket, hvis man skal opfylde Kommissionens krav om en implementering?

Og i den forbindelse: Hvordan mener ministeren at Kommissionen vil acceptere en eventuel aftaleimplementering? Vil det være tilstrækkeligt med blot en regeringserklæring, eller forventer ministeren, at der skal foreligge egentlige overenskomster for Kommissionen?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Vi har klart fået anerkendt den danske aftalemodel i EU, og vi har klart fra Kommissionen fået tilkendegivet, at i Danmark kan man leve op til EF-direktiver igennem aftaler. Og det er vi faktisk meget glade for.

Vi er også meget glade for, at praktisk taget alle arbejdsmarkedets parter, uanset fra hvilken side de kommer, er optaget af at få EF-direktivet om arbejdstid implementeret i aftalerne. Og igen: I en forhandlingssituation, som vi er i i øjeblikket, og som vil strække sig over de næste par måneder, synes jeg faktisk ikke, det er en voldsomt god idé, hvis jeg skulle stå her og sige, at hvis ikke 50 pct., 75 pct., 80 pct. får implementeret, så gør vi sådan og sådan.

Det er ikke en måde at vise respekt for arbejdsmarkedets parter bestræbelser for at få direktivet ind i aftaleforholdet på, så jeg vil indskrænke mig til at opfordre til, at vi tager diskussionen – og den kommer jo under alle omstændigheder, ved jeg – efter at overenskomstforhandlingerne er færdige her i foråret, så vi kan danne os et billede af, hvordan verden så ser ud, eller rettere sagt Danmark så ser ud.

Men for at slå det helt fast kan jeg sige, at vores aftalesystem er anerkendt af Kommissionen via et brev fra kommissær Patrick Flynn sidste forår om, at aftalemodellen er nok, og det er den jo selvfølgelig, fordi vores arbejdsmarked er så gennemført, er så gennemorganiseret, som det er, og derfor vil det måske kun være hjørner, der ikke får sig aftaledækket i forhold til direktivet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 645

12) Til arbejdsministeren af:

Jette Gottlieb (EL):

»Hvorledes agter ministeren at implementere direktiver vedrørende arbejdsmarkedsforhold, som parterne på arbejdsmarkedet ikke ønsker – heller ikke på hovedorganisationsniveau – at implementere ved kollektive aftaler mellem parterne?«